

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prešani na avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kralj Ludovik II. †

Žaloigra, ki se je zadnje dni vršila na dvoru bavarskem doigrala se je do konca in kralj Ludovik, sicer obdan z največjim kraljevskim sijajem, našel je svojo smrt v motnih valovih in v blatu Starnberskega jezera. Zadnje dejanje, kraljev samomor, je tako nepričakovano, tako tragično, da bi trebalo uprav Shakespearovega peresa, da bi se dostojno osvetlile vse dvorne spletke, ki so uprizorile to dramo in da bi se označile osebe, ki so pri tem igrale ulogo Cromwella ali pa ulogo Fallstaffa.

Nam, daleč stojčim, je sodba v tej zadevi jako težavna, dogodki zadnjega tedna vrstili so se tako bliskoma hitro, da jih ni bilo možno pojmiti, da je vse nerešeni uganki podobno in da Bavarci sami ugibajo, je li kralj Ludovik sam v vodo skočil, ali ga je dr. Gudden v vodo vrgel.

Nepodno bi bilo, danes pretresavati to, vrhu tega zelo prisiljeno vprašanje, kajti bodi istina jedno ali drugo, posledica bode vedno jednaka. Izmej strank, ki v Bavarskej že dolgo tekmuje, je jedna podlegla, druga pa dobila vladno krmilo v roke, in to mora uplivati tudi na vnanje razmere.

Da se bode položaj laglje pogodil, ne bode odveč, ako si malo ogledamo 22 letno vladanje nesrečnega Ludovika II. Kot 19 leten, bogato nadarjen mladenič, zasel je prestol, a kljub svoji mladosti takoj prva leta kazal nepričakovano odločnost. Klerikalna stranka, ki je vanj stavila velike nade, se je korenito varala, kajti Ludovik nagibal je vedno le na liberalno stran. Odpustil je ministra Schrencka, na njegovo mesto pa poklical protestanta v. d. Pfordte, liberalca dr. Koch-a pa imenoval naučnim ministrom. Sploh se je nasprotstvo mej kraljem in klerikalno stranko večkrat tako močno pojavilo, da je tudi Bavarska imela svoj „kulturkampf“, v katerem je Ludovik igral ulogo Bismarcka, seveda v pomanjšani obliki. Tako n. pr. ukazal je bil svoje dni, da se semenišče, katero je bil škof Speyerski brez vladnega dovoljenja ustanovil, zapre. Proti temu ukazu protestovali so vsi škofje, a Ludovik zavrnil je protest kot protustaven.

Nasprotstvo mej kraljem in klerikalno stranko

se je še poostrilo, ko je Ludovik po vojni 1866 l. imenoval kneza Hohenlohe (pozneje nemški poslanik v Parizu, sedaj namestnik za Alzacijo in Loreno) ministerskim predsednikom, dr. Lutza pa naučnim ministrom, ko se je na njegov ukaz vse šolstvo preustrojilo v liberalnem zmislu. Za ministrovanja kneza Hohenlohe sklenile so se one, bavarske vojske se tikajoče pogodbe s Prusko, ki so prouzročile toliko nevolje in hrupa, kajti v omenjenih pogodbah žrtvala se je faktično samostalnost Bavarske nemškemu cesarstvu na korist.

S temi političnimi koraki krenil je bil Ludovik na pot, po katerem mu njegovi sorodniki neso hoteli slediti. Pokazal se je velik razpor mej njim in drugimi člani kraljevske obitelji in ta razpor se do zadnjih dni nikdar ni poravnal, pač pa še puhajšal. Kralj stal je na velikonemškem stališču, njegovi sorodniki na strogo bavarskem, Ludovik bil je liberalec, vsi drugi člani kraljevske obitelji pa strogo konservativni, torej pojgov za nasprotstva v izobilju, še več pa prilik.

Taka prilika bila je 1871, ko se je kralj Ludovik sprl z Vatikanom in se prevroče potegoval za znanega Döllingerja. Stvar je vsacemu še v spominu, ni torej, da bi jo pogrevali. Le toliko naj konstatujemo, da je Ludovik s svojim nepraktičnim idealizmom v tej aferi zgubil veliko simpatij in pristašev, kajti pomniti treba, da je Bavarska od nek. daj odlično katoliška država.

Razpor s konservativno stranko in z vsemi sorodniki vzbudil je v njem izvestno mnogo nevolje, možno je tudi, da mu je mrzela velika korupcija pri dvoru, začel se je umikati na svoje gradove, kjer je živel čudno fantastično življenje, malo se brigajoč za vladne stvari, za blaginjo in bedo svojega naroda. Trditi se sme, da zadnja leta ni bil vladar v pravem pomenu besede, ampak samo njega senca, da ni več živel vzvišenemu svojemu poklicu, temveč svojim sanjam in svojim čarobnim zgradbam, katere so brez praktičnega pomena požirale milijone in milijone.

Tako življenje in potratne zgradbe pa so prouzročile hudo kri in katastrofa napovedovala se je že veliko mesecev. Naposled smo jo doživeli. Močno upliva na človeka, prime ga tragično, kakor če človek čita Shakespearovega kralja Leara. Ven-

der si prave rešitve ne vemo in vprašamo se: „Cui prodest?“ Komu koristi epohalni ta preobrat?

Ne meneč se za vse drugo, je li pokojni kralj bil blazen, ali ne, ali se je sam umoril, ali bil umorjen, je pred vsem to neovrgljivo, da je Ludovik II. po mišljenju bil Velikonemec, saj je on s svojim pismom, odposlanim v Versailles, staremu Viljemu nemško krono položil na sivo glavo in da se ni postavljaj na ozko bavarsko stališče. Iz tega smemo sklepati, da njegova smrt ni v korist velikonemški ideji, da v Monakovem ni zmagal Berolin, marveč kdo drugi. Odslej pričakovati nam je premembe v notranji in vnanji politiki Bavarske, kajti čisto novi faktorji dobili so vladno krmilo v roke in kralja Ludovika II. smrt bode vsekako vevažen dogodek v zgodovini Nemčije.

Stritarjeva slavnost.

(Konec.)

Dobrodošli telegrami bili so iz naslednjih krajev, oziroma taki-le:

Ljubljana: Pridružujemo se tisočerm Slava-klicem, kateri doné danes od vseh strani pesniku in pisatelju Stritarju, ki je ponos Dunajske in vse nezjedinjene Slovenije. Živeli vsi pri slavnosti zbrani Slovani!

„Slovenski Narod“.

Žavec: Anka in Marija Roblek, Hausenbichler, Jos. Sirka, Fran Roblek, Petriček, E. Sirka, Kocbeck.

Mozirje: „Savinjski Sokol“.

Praga: „Akad. čten. spolek“.

Karlovec: Lipež, Steklasa, Podgoršek, Vamberger.

Kranj: Notar Globočnik.

Gorica: Krepak živio slavljenču! Bog mu daj čakati petdesetletnico, pa v zmislu Dunajske Slovenije!

Erjavec.

Maribor: Mariborski slovenski dijaki.

Pariz: Jurij Šubič.

Ljubljana: Pesniku Boris Miranu, ki nas vedno oduševljuje za najsvetejše idejale naše s predivnimi umotvori svojimi, kateri nas z nebeško pojezijo svojo krepča in posvečuje v težki borbi naši, da ne omagamo, ljubljencu vsega naroda želimo od celega srca, naj še živi in deluje mnoga leta za povzdigo Slovenstva in Slovanstva. Večnaja slava

LISTEK.

Andrej Kólosov.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, preložil Osamélec.)
(Dalje.)

— O ti zlodej, kak spomin imate! in vse iz Byrona! opomnil je pripovedovalec. — Z jedno besedo, gospoda, Kolosov bil je duša naše družbe. Navezal sem se nanj tako silno, kakor se potem nikoli nesem na nobeno žensko. In mej tem, še sedaj mi je težko spominati se te čudne ljubezni... da res, ljubezni, ker znajte, poskusil sem tedaj vse bolečine te strasti, na primer: ljubosumnosti, Kolosov nas je vse jednako ljubil, posebno pa je rad videl nekega molčljivega, belolasega in skromnega mladeniča po imeni Gavrilova. S tem Gavrilovim ni se razšel nikdar, često govoril je potihoma z njim ob jednom izginjal iz Moskve, Bog vedi kam, za dva, tri dni... Kolosov ni ljubil izpraševanj, in jaz ugibal sem le. Ne, navadna radovednost me ni vznemirjala; jaz bi bil rad tovariš, oroženosec Kolosova: ljubosumil sem na Gavrilova; zavidel sem ga; nikakor si nesem mogel objasniti uzroka čudnih

oddaljevanj Kolosova. Imel pa on ni one tajinstvenosti, s katero se šopirijo mladeniči obdarjeni s samoljubjem, bledostjo, črnimi lasmi in „izrazujočim“ pogledom, ne onega ponarejenega ravnodušja, ki je videti, kakor da bi se pod njim skrivale ogromne sile; ne, on je bil, kakor pravijo, ves odpet; kedar pa je v njem zavladala strast, pokazala se je v vsem njegovem bitji silna, viharina delavnost; samo da on ni tratil svoje moči po nepotrebnem, in v nobenem slučaju ni se postavljaj na hodulje. Tako je, gospoda, povejte resnico: ali se vam že ni dogodilo, da ste sedeli in kadili iz pipe s tako potrto-veličastnim izrazom, kakor da bi se bili baš pripravili za vzvišene navdušenje, a premišljate v istini le o tem, kake barve naj bi si dali sešiti hlače?... Stvar pa je vendar le v tem, da sem jaz prvi opazil v veselem in ljubeznivem Kolosovu te neprostovoljne, strastne izraze... Ne govoré zastoj, da ljubezen vse zmore. Sklenil sem, naj stane, kar hoče — da si pridobim njegovo zaupanje. Nesem imel ničesar, da bi se vlačil za Kolosovim; tako otročje spoštoval sem ga, da ni mogel sumiti o mojej udanosti... a v svojo neopisno dosado moral sem se konečno prepričati, da se je Kolosov ogibal bolj

tesnega približanja z mano, da se je on nekako jezil vsled moje neprošene ljubeznivosti. Nekdaj prosil me je z vidno nezadovoljnostjo denarja na posodo — in drugi dan povrnil mi ga je zopet s smehljajočo se zahvalnostjo. V teku cele zime spremenili se neso moji odnošaji do Kolosova niti za las; čestokrat primerjal sem se z Gavrilovim — in nesem mogel razumeti, v čem je on boljši od mene... Najedenkrat pa se je vse spremenilo. V sredi aprila zbolel je Gavrilov ter umrl v rokah Kolosova, ki se ni niti za trenotek ganil od njegove postelje in cel teden po njegovi smrti ni šel nikamor. Vsi smo žalovali za bednim Gavrilovim; ta blede, molčeči človek videti je bil, kakor da bi bil čutil svoj konec. Tudi jaz žaloval sem iskreno po njem, a srce v meni je umiralo, čakalo je nečesa...

Nekega nepozabljene večera — jaz sem ležal sam na divanu in brezmiselno gledal v strop... odprl je nekdo hitro dveri moje sobe ter obstal na pragu; privzdignil sem glavo: pred menoj stal je Kolosov. Ustopil je počasi ter sedel poleg mene. — „Prišel sem k tebi,“ začel je s precej tihim glasom: — „vsled tega, ker me ti bolj nego vsi drugi ljubiš... Izgubil sem svojega dobrega prijatelja“

Boristu Miranu in čestiteljem njegovim! Sursum corda, sursum Slovanstvo!

Lastništvo in uredništvo „Slovana“.

Velike Lašice: Janko Kalan.

Novo mesto: Za Čitalnico: predsednik Perušek.

Zagreb: Blagemu, značajnemu voditelju in učitelju, odličnemu Slovincu in Slovanu Stritarju kličemo: Borili ste se in trpeli, pa slovenski narod Vam je in bode hvaležen, bode Vas vedno s ponosom štel mej svoje najboljše sinove. Ta zavest naj Vas krepi za daljno delo! Dr. Celestin.

Gradec: „Triglav“.

Radovljica: Levec.

Pazen: Prof. Kos.

Dunajsko Novo mesto: Prof. dr. Detela.

Trst: Mnogo podtikanja si trpljivo nosil v teh letih, proganjani slavljeneč! Bodi ti v malo tešilo in bodrilo današnji večer!

Dr. Glaser, Jesenko, Jereb, Žvab.

Tupalče: Narodno učiteljstvo kranjskega šolskega okraja.

Gradec: Akad. društvo „Hrvatska“.

Ljubljana: Za Ljubljanskega Sokola občni zbor, podstarosta Noll.

Ljubljana: „Slavec“.

Črnomelj: Mesto Črnomelj — Šušteršič, župan.

Ljubljana: Ljubljanski sedmošolci.

Ljubljana: Ljubljanski osmošolci.

Ljubljana: Slovensko učiteljsko društvo.

Metlika: Notar Štajer.

Ljutomer: Čitalnica.

Ormož: Čitalnica in Sloga.

Koborid: Narodna Čitalnica.

Karlovce: Nemanič, Umnik.

Kranj: Globočnik, Pirc, Vilfan.

Kranj: Čitalnica.

Črnomelj: Čitalnica.

Kamnik: Čitalnica.

Ribnica: Ribniški čestilci.

Metlika: Čitalnica.

Črnomelj: T. Šetina, Janko Schweiger, Vrtovec, Zalaznik, Kunc.

Borovnica: Bralno društvo.

Ljubljana: Bohinec, Pirc M., Zadnikar.

Novo mesto: Pevci višje gimnazije.

Ljubljana: Slovenski petošolci.

Vrhnika: Čitalnica.

Postojina: Jurij Kraigher.

Gorica: Podgornik.

Kanal: Kanalski rodoljubi.

Tolmin: Gabrijelčič, Ivančič, Kragelj, Kovarčič, Tonkli.

Koborid: Radujemo se z Vami, ko proslavljate Vašega in našega Stritarja. Povejte, da obsojamo Ljubljanske Dagarinove, ki ga naj ne žalijo, ker njegovo je zavedno Slovanstvo. Zagotovite ga, da ga visoko spoštujemo, neizmerno ljubimo, obožujemo in da te „kuge“ se hočemo napiti tako, da duh in telo nam prošino. S polnim srcem vsklikamo: Mnogaja leta pesniku-učitelju, izbornemu pripovedovalcu, prvemu literarnemu kritiku. Pereat Dagarinizem! Slava Stritarju!

Šest čestilcev.

Šmarije pri Jelšah: Čitalnica.

Varaždin: Dr. Križan, Jarnej, Framelj.

Idrija: Vidic, Gostiša.

Ljubljana: Nekaj slovenskih gimnazijcev.

Ljubljana: Šestošolci A.

Trst: Miha Truden.

Trst: Homan, Mohar, Mahkovec.

Divača: župan Demšar, kaplan Berce, trgovec Suša, Senčar, Perozzi, Venturini.

Višnjagora: Plantan, Jenčič, Kastrevc, Canjko, J. Hudovernik.

Trst: Osmošolci.

Ljubljana: Dr. Kavčič.

Postojina: Čitalnica.

Novo mesto: Stari „Slovenijani“: dr. Slanec, Škrli, Orožen, Rozman, Viktor Rozina, Anton Rozina, Jakše, Skale.

Trst: Slovanska Čitalnica.

Koper: Slovenski pripravniki.

Varšava: Gregorčič.

Spljet: Rutar, Vilhar.

Trst: Tržaški Sokol.

Dob: J. Vrhovnik.

Gradec: Bradaška.

Zagreb: Valjavec.

Dunaj: A. Rybička.

Ljubljana: Cimperman.

Dobrihovec: Stritarjeve zasluge za razvoj novejšega našega slovstva so neprecenljive. Slava možu in živelj Vi, ki ga takim lepim načinom proslavljate.

Ivan Hribar.

Kilovče: Mož, kateri je z lučjo svojega duha užgal srca slovenskih sinov in hčera, zasluži čast celega naroda slovenskega, zatorej od sinje Adrije do Črnega morja slava njemu naj doni.

Stritarjev čestilec na Premu.

Sežana: Za sežanskega okraja učitelje:

Kante.

Rudolfovo: Srčna hvala „Sloveniji“ za prirejeno slavnost. Naj nam usoda čuva slavljenega pesnika še mnogo, mnogo let.

Senekovič. Dr. Poznik.

Sežana: Čitalnica Sežanska.

Ljubljana:

Slovenija, cvetka trobojna

Naj širi svoj duh in svoj žar

In z njima naj srca nebrojna.

Probuja za sveto nam stvar.

Tudi mi z vami združeni v duhu proslavljamo svojega ljubljence Stritarja, mu častitamo k dvajsetletnici njegovega delovanja za naš narod.

Ljubljanski šestošolci.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. junija

Ogerski vladni listi se veselijo, da se je prebivalstvo v Pešti pomirilo in zatrujejo, da ni bilo nikake vladne krize in nikakega vojskega vprašanja.

Vnanje države.

Pismo, s katerim se bodo uredile zadeve katoliške cerkve v Črnigori, je že v Cetinji. Stavila sta ga knezov tajnik Sundečić in monsignor Fondini, papež mu je pritrtil. V Baru se bode os-

novala nova nadškofija za Črnogoro. Katoliškemu bogočastju se bode dovolila popolna svoboda. V kratkem bode še knez podpisal dotično pismo.

Bolgarski knez otvoril je narodno sebranje s sledečim prestolnim govorom: „Po velikih zgodovinskih dogodkih, katere smo preživeli, sem tako srečen, da morem pozdravljati v prestolnici zastopnike bolgarskega naroda s te in z one strani Balkana. Ne najdem besed, da bi mogel izraziti mojo brezmejno hvaležnost vrlemu narodu, ki se je vzdignil, kakor jeden mož, in vse žrtvoval, da otme čast, svobodo in celokupnost ozemlja. Zmatram zadolžnost, po vašem posredovanju zahvaliti se narodu za vrla dela vojakov, vrednih sinov domovine, na katere sem ponosen, ki so z nenavadnim pogumom in samozatajevanjem hitro porazili sovražnika, gnali ga v njegovo deželo in prisilili ga, iskati mogočnih zaščitnikov, da se je otel pogina. Junaška dela bolgarske vojske in velike žrtve naroda pridobile so simpatije civilizovanega sveta, odstranile so ovire in težave in dosegle s svojim uplivom, da so se zadovoljile opravičene želje in težnje. Konstatujemo danes, da se je uresničilo toliko pričakovano in tako zaželeno združenje. V dokaz temu bode danes začelo splošno bolgarsko narodno sebranje posvetovati se in sklepati o zadevah in vprašanjih skupne domovine. Vojna, iz katere je prišla z božjo pomočjo Bolgarija zmagovita, otvorila je deželi novo dobo in jej odkazala častno mesto mej sosednimi balkanskimi državami. Ta vojna dala je narodu zaupanje v svoje moči in upanje v sijajno bodočnost, toda oslabilo je nekoliko državne finance in prouzročila nova bremena in nove potrebe, za katere bode treba preskrbeti. V ta namen bode vlada vam predložila načrte zakonov in predloge, da se bode o njih posvetovali in sklepali. Prepričan sem, da se bode s potrebno resnostjo in pozornostjo lotili dela ter olajševali vladi njeno nalogo. Izjavljam, da je zasedanje otvorjeno.“

V Poznanju je imelo 400 volilcev shod. Sklenili so, da bodo gojili poljsko narodno čuvstvo, naj jih še tako zatira pruska vlada. Glasla: „Deutschland über Alles“ pa nikdar ne bodo priznali. Taki poljski tabori se bodo sklicali še v drugih mestih.

Italijanska vlada predložila je zbornicama zeleno knjigo. Iz nje se razvidi, da se Italija ni nikdar odločila od družih velevlasti, zlasti je vedno vzajemno postopala z Dunajsko, Berlinsko in Londonsko vlado. Turčiji in Grški je dajala primerne svete. V vzhodnorumelijskem vprašanju predlagala je velevlasti, da pritrdijo bolgarsko turškemu sporazumenju s pridržkom, da pozneje potrdi definitivni akt in vzhodnorumelijski upravitelj. Knezu Aleksandru je priporočala, da vsprejme sporazumenje mej Turčijo in velevlastmi. Novemu angleškemu ministertvu izjavil je grof Robilant 5. februarja, da Italija želi, vzajemno z Anglijo postopati v vseh vprašanjih, zlasti onih glede Sredozemskega morja. 25. januarja izrekel je proti francoskemu zastopniku željo, da bi se tudi Francija udeleževala pomorske akcije. Italija je želela, da bi Francija, Italija in Anglija vzajemno postopale, ker imajo največje interese ob Sredozemskem morju. Grški je hotela Italija s tem pokazati svoje simpatije, da jej je odsvetovala od vojne, ki bi njenim praviim interesom škodovala. Ker Grki neso hoteli slušati svetov, se je tudi Italija udeležila blokade.

V nedeljo sklenili so v Bruselju zbrani belgijski socialisti, da bodo še dalje agitovali za splošno volilno pravico. Ko bi vlada ne hotela ustreči njih želji, bodo pa vsi belgijski delavci ustavili delo. 15. avgusta se pa zopet snidejo v Bruselju. Sklepi socialistov so jako nepovoljni vladi, ki nikakor ne mara razširiti volilne pravice. Konservativci se bojijo, da zgubijo večino v zbornici, ako vsi delavci dobijo volilno pravico.

Angleški ministerski predsednik Gladstone izdal je manifest na Midlothianske volilce. Glavne

— glas se mu je zlahka tresel: „in čutim se osamelega... Vi vsi niste poznali Gavrilova... vi ga niste poznali...“ Ustal je, šel po izbi sem ter tja in hitro pristopil k meni... „Ali mi ga hočeš ti nadomestiti?“ dejal je ter mi podal roko. Skočil sem po konci ter pal mu na prsi. Moja iskrena radost ga je ganila... Nesem mu vedel ničesar reči, usopel sem se... Kolosov gledal me je ter se tiho smehljaj. Pila sva čaj. Za čajem pripovedoval je o Gavrilovi; zvedel sem, da je ta boječ in krotki mladenič rešil Kolosovu življenje — in sam sebi moral sem priznati, da bi se ne bil mogel povzdigniti na mesto Gavrilova — ne ponášati se s svojo srečo. Ura bila je osem. Kolosov je ustal, šel k oknu, trkal po steklu, hitro se obrnil k meni, hotel je nekaj reči... in molčeč sedel na stol. — „Kolosov! prav, prav, jaz sem vreden tvojega zaupanja!“ Pogledal mi je naravnost v oči. — „No če je tako,“ dejal je konečno: — vzemi čepico, pojdeva!“ — „Kam?“ — „Gavrilov me ni povpraševal.“ — Takoj sem umolknil. — „Ali znaš kvartati?“ — „Znam.“

Šla sva, vzela izvoščka do... e mitnice. Pri mitnici izstopila sva — Kolosov šel je jako bitro naprej; jaz za njim. Šla sva po veliki cesti. Pri-

šedši vrsto daleč obrnil se je Kolosov na stran. Mej tem nastala je noč. Na desni — v megli blestele so luči, dvigale so se nebrojne cerkve velikega mesta; na levi — ob gozdi pasla sta se na loki dva bela konja; pred nama raztezala so se polja pokrita s sivkastim parom. Molče sem šel za Kolosovim. Najedenkrat se je ustavil, stegnil roko in rekel: „glej, kam greva.“ Uzrl sem temno, neveliko hišico; dva okenca svetila sta se slabo v megli. — V tej hiši“ nadaljeval je Kolosov: — stanuje neki Sidorenko, upokojen poročnik — s svojo sestro, staro devico — in hčerjo. Jaz te bom izdal za svojega sorodnika — ti se boš usedel z njim, da kvartata.“ Molče pokimal sem z glavo. Hotel sem pokazati Kolosovu, da ne umem nič slabše molčati nego Gavrilov... A pripoznavam, radovednost me je silno mučila. Prišedši na loko pred hišo videl sem v osvitljenem okni lep obraz deklice... Videlo se je, kakor bi naju bila čakala in takoj je izginila. Ustopila sva v temno in tesno sprednjo sobo. Kriva, grbasta starka prišla nama je nasproti ter z začudenjem pogledala name. „Ali je Ivan Semenič doma?“ vprašal je Kolosov. „Doma, — doma!“ začul se je trd možk glas izza vrat. Prestopila sva v dvorano, ako se more dvorana imenovati dolga,

precej blatna soba; majhen star fortepiano se je ponižno stiskal v oglu poleg pečice; nekaj stolov stalo je ob stenah nekdanj rumenih. Sredi sobe stal je mož petdesetih let, visoke rasti, shujšan v mastni ponočni halji. Pogledal sem ga pozorno: teman obraz, ščetinasti lasje, nizko čelo, sive oči, velike brke, debeli ustni... Lep gosjak! mislil sem si. — „Davno vas nismo videli Andrej Nikolajič“ dejal je, podajaje mu svojo neoblično, rudečo roko: — „davno! Kde pa je Sevastjan Sevastjanovič?“ — „Gavrilov je umrl“ odgovoril je žalostno Kolosov. — „Umrli, lejte si no! A kdo je to?“ — „Moj sorodnik — čast imam predstaviti — Nikolaj Aleks...“ — „Dobro, dobro“, prekinil ga je Ivan Semenič: „me veseli, jako veseli“. A kvartati zna?“ — „Zna, kako pa!“ — „No, tudi krasno; midva se bova koj usedla. Ej! Matrena Semenovna — kdesi? mizo za kvartanje — hitro!... In čaja!“ S temi besedami šel je g. Sidorenko v drugo sobo. Kolosov me je pogledal, „Čuj“, rekel je: — meni je Bog ve tako težko... Stisnil sem mu usta. „Kaj pa vi, dragi, kako vam pravijo — prosim sem“ vskliknil je Ivan Semenič. Šel sem v sobo za goste. Soba za goste bila je še manjša kakor jedilnica. (Dalje prih.)

misli njegovega manifesta so: Kraljica je dovolila, da se razpusti parlament, da se izve mnenje dežele o najjednostavnejšem in najvažnejšem vprašanju, kar se jih je predložilo deželi zadnjih petdeset let. Sklicuje se na svoj poslednji manifest in pristavlja, ko bi bila konservativna vlada predložila predlog, ki bi bila dovoljevala Ircem toliko samouprave, bila bi jo močno podpirala liberalna stranka. Toda konservativci predlagali so v januarju politiko prisilnih naredeb, katerih dogodki neso opravičevali. Gladstone se je pa odločil za drugo politiko, predlagal je v sporazumljenju s svojimi tovariši, da se poskusi dati Ircem svoj zakonodavni zbor pod pogoji, katere zahtevajo čast in celokupnost države. Samo dva pota sta za irsko politiko, o katerih se ima odločiti dežela, to je ali se hoče posluževati prisilnih naredeb, ali pa prepustiti Ircem, da sami upravljajo svoje zadeve. Nasprotniki nemajo pravice zavreči predloge, sklicevajoč se na unijo. Unija, katero hoče on premeniti, je le na papirju, pridobljena s silo in sleparijo, irski narod je pa ni nikdar priznal. Irska ne zahteva, da se odpravi unija, ampak samo terja svoj parlament, ki bi pa ne smel ničesar sklepati, kar bi škodovalo interesom države. Irska je z veseljem pozdravila določbe, s katerimi se daje manjšini varstvo. Potem Gladstone našteva koristi take politike; utrdila bi se jedinstvo države, povečala njena moč, odstranili prepiri z Irsko, oprala bi se Anglija madeža, kateri jo sramoti pred vsem civilizovanim svetom, ter povečala bi se veljavnost državnega parlamenta, in dežela bi hitreje napredovala. Nekaj za rešitev tega vprašanja je že on storil, drugo pa imajo storiti volilci.

Dopisi.

Iz Gorice 15. junija. (Božidar Raič in Ivan Dolinar. — Kolera. — C. kr. hlad. — Pojasnilo naših razmer pri sodniji.) — Posebnih novostij in dogodkov nismo imeli zadnjih osem dni v Gorici in na Primorskem. Žalibog, da so nam došle od drugod, iz Ljubljane in Trsta, in sicer le tužne. Nepričakovana smrt prvoboritelja slovenskega, Božidara Raiča, prouzročila je v vseh krogih globok utis, kamor si prišel, povsodi vrtel se je govor o blagem ranjku. Škoda, da morajo tudi taki možaki umreti! V istem času došel nam je mrtvaški list v Gorico o ranjku Dolinarja. Začetkom ni nikdo hotel verjeti, da zadeva list urednika „Jurja s pušo“, ker ni bilo to izrecno v listu napovedano. Mislilo se je v obče, da je umrl nek drug Ivan Dolinar, ki biva menda tudi v Trstu. Šele natančno primerjanje s stanovanjem in privatni listi so nas uverili, da nenadomestljivega agitatorja Dolinarja ni več mej živimi. Tudi ta vest je poparila narodnjake, mej temi posebno osobne prijatelje in znance ranjkega Ivana. In kdo na Goriškem ga ni poznal, „Jurija“, neutrudljivega boritelja za naše narodne pravice?! — Večni jima spomin! —

Dva slučaja azijske kolere pripetila sta se — kakor znano — v Trstu. To je dalo povod glavarstvu Gradiščanskemu, da je prepovedalo somnje v istoimnem glavarstvu, danes pa objavlja Goriški magistrat prepoved o shodih na božjih potéh, namreč na sv. Gori, na Mirenskem gradu in v Barbani. Dosedaj pa neso prepovedani plesi in somnji v Goriškem glavarstvu, kar bi menda tudi ne škodovalo, posebno pa plesi so stalno nevarnejši razširjenju bolezni, nego božja pota. Sicer pa priznamo, da se letos na deželi skoro nikjer ne pleše zaradi svetega leta. S to prepovedjo odpade za letos zopet obisk Tržaških Slovencev, katerega smo v Gorici težko pričakovali; pa kar letos ni mogoče, zvrši se morabit drugo leto z ugodnejšimi pogoji. V to pomozi Bog! —

Mnogo smeha je preuzročil dovtip nekih Goriških telovadcev. Tukajšnja „ginstika“ napravila je namreč doslej vsako leto izlet v okolico. A potem, ko se je zabranilo blagoslovljenje zastave „Goriškega podpornega in bralnega društva“, ne upajo se gospodje telovadci v slovenska sela; izleti so izostajali. Letos pa so šli v bližnji gozdič, c. kr. Panovec, ter so se tam veselili. A to ni bilo nekaterim udom prav, in kakor poroča „Rassegna“, protestovali so zoper to, rekoč, da hočejo v mestu rajše trpeti pošteno meščansko vročino, nego v c. kr. Panovci uživati c. kr. hlad. — Magistrat toži „avstrijsko-konservativni“ volilni odbor, ki je bil razdal o priliki zadnjih volitev razglas, v katerem predbaciva neke kliki neavstrijsko mišljenje; vse je radovedno na izid te pravde. No, če se bo res ta pravda vršila, dotični odbor bode imel lahko stališče, sklicje se lahko na one gospode, katerim niti c. kr. hlad ne ugaja. —

Čitateljem „Slovenskega Naroda“ so še morebiti v spominu pritožbe deželnih poslancev Goriških, gospodov Kocijančiča in dr. Gregorčiča, o škodi in

krivici, ki se godi našemu ljudstvu s tem, da se pri sumaričnem postopanju in v malenkostnih zadevah v delokrogu Tržaške nadsodnije ne vrši rubež in cenitev ob enem, ter da se pošiljajo na take komisije tudi sodnijski uradniki. V pravnem odseku državnega zbora, ki je obravnaval letos načrt postav o premembri, oziroma o dopolnitvi nekaterih določeb glede eksekucij, prišla je tudi ta zadeva v pretres. Vladni zastopnik je pritrdil, da se na Primorskem tako postopa, a pravni odsek je vendar zavrgel predlog, naj se tudi na Primorskem tako postopa, kakor drugod, ker to postava itak že zahteva ter mora vlada le za to skrbeti, da se postava tudi v delokrogu Tržaške nadsodnije izpolnjuje. Prav tako! — in uverjeni smo, da bode sedanji nadsodniji predsednik strogo na to gledal, da se tudi tu v tem oziru postava izpolnjuje, a kaj, ko bi pravni odsek tudi naše druge sodnijske razmere nekoliko prerešetal? Našel bi n. pr., da se zapisniki na Goriškem pišejo v nemščini, da se vrše obravnave pred porotniki s popolnoma slovenskimi strankami v italijanščini itd. Uverjeni smo, da tudi to ni postavno, če pa ni, zakaj se ne odpravi?

Iz Semiča 13. junija. (Janez Schiller umrl.) Ni ga dneva brez žalosti. Tožno nam domovino zadevajo grozni udarci. Komaj smo izročili materi zemlji velikana Božidara Raiča in neumornega neustrašljivega boritelja Ivana Dolinarja, zazvonilo je 10. t. m. po zdravi Mariji v Semiču tožno zvon in naznanilo Belokranecem, da je Janez Schiller Bogu dušo izročil. Kdo je bil in kaj je bil dragi pokojnik Schiller nam, ne da se vse popisati, po sprevodu sodeč imel je pa ranjki vsa srca tukajšnjih prebivalcev za se. Še nikdar nisem slišal tolikega joka in stoka kakor pri njegovem pogrebu. Žalost je bila objela vse spremljevalce, mladina se je jokala na glas, odrasli postavniki so si brisali solze, saj je bila sama častita duhovščina ganjena do solz. Ta splošna žalost je tudi najboljši dokaz, kako srčno priljubljen je bil pokojni Janez pri nas. Kot nadučitelj in vodja Semiške ljudske šole. Odgojil je skozi 10 let mnogobrojno mladino, kakor organist in dober pevec izuril je marsikatero dekle v petji, pridi le v Semič k sv. maši ali o godovanji h gospodu dekanu Alešu, ponosno boš poslušal krasno ubrane glasove prostih deklic, kakor tajnik velike občine Semiške imel je velik upliv, ki ga je le na prid občini in občanom porabljal, tudi podružnica kmetijska mora mu biti zahvalna za njegovo marljivo sodelovanje, seosebno kakor spretnemu zapisnikarju; kaj pa narod, oni narod, ki potrebuje kakor vsakdanjega kruha dobrega svetovalca, a to je bil pokojnik kot učitelj in častnik z dušo in telesom. Narod ga zato ne bo pozabil, koliko listov in pisem mu je on prebral, koliko jih napisal, a vse v Boga ime!

Hvaležni narod nosil ga bo v svojem srci in kakor mu je nakitil krsto s prekrasnimi vencii, tako mu bo ukrasil grob z nadgrobnikom, ki bode vreden ranjkega vrlega domo- in rodoljuba. Narod bo pa tudi tolažil nesrečno gospo udovo s petimi drobnimi otroci, ki to žalibog izgubili očeta in rednika, ko bi ga najsilneje potrebovali.

Na sprevod so prihiteli gg. učitelji in gospodične učiteljice od vseh strani, zapeli so svojemu zvestemu tovarišu „nad zvezdami“, „blagor“ in „tilo jamico.“ Tudi drugih vernih prijateljev in spoštovateljev prišlo je bilo mnogo iz okolice, iz Metlike in Črnomlja zadnjo čast izkazat, videli smo tudi g. okrajnega glavarja.

Pokojnik bil je veren kristjan, zadnje besede so mu bile „molite za me, rad bi prišel v nebesa,“ usliši tedaj, ljubi Bog, njegovo prošnjo in daj mu sveta nebesa!

Domače stvari.

— (Osnovni odbor „družbe sv. Cirila in Metoda“) sklenil je sklicati glavno skupščino v praznik slovenskih blagovestnikov 5. dan julija. Ker je to prva glavna skupščina, zborovala bode v sedeži društva — v Ljubljani. — Prihodnje glavne skupščine zborovale bodo pa po vrsti v najpoglavitejših mestih in krajih naše slovenske domovine.

— (Spomenico o slovenskih šolah,) katero so podpisali vsi slovenski državni poslanci tudi grof Hohenwart — izročila bode naučnemu ministru dr. Gautschu posebna deputacija. To deputacijo izbrali bodo gospodje državni poslanci danes. — Videli bomo, če bode ta spomenica z ozirom

na znanu mehko naših državnih poslancev imela kaj več uspeha, nego dosedanja posredovanja. Izkušnje opravičujejo skepticizem.

— (Učitelji postojinskega okraja) poklonili so vladnemu svetniku g. Antonu Globočniku krasen album s fotografijami, ki sta mu ga včeraj izročila nadzornik Tuma in nadučitelj Martin Zarnik.

— (Mej venci), na grob Raiča Božidara položenimi, naj se še omeni krasen venec, ki so ga položili: Slovenski poslanci v štirskem deželnem zboru.

— (Sočutja povodom smrti Raiča Božidara) poslali so razven 28 privatnih osob in društev, ki so ista izrazili brzojavnim potom, še sledeči gospodje pismenim potom: Trstenjak Davorin; dr. Murko Matija: „... posebno čutim jaz izgubo Božidara, ki sem imel srečo ga bliže poznati in teško bom pogrešal njegove svete in bodrenje k napredovanju na začetem poti Blažen ostane njegov spomin pri nas vseh! Tudi v tukajšnjih slovenskih krogih, posebno mej mladino vse žaluje z nami in nas pomiluje zaradi te britke izgube...“; Pačkeny Lavra z Dunaja; Jenko Slavoj v Istri; Narodna Čitalnica v Metliki: „... Za takim vrlim možem mora pač žalovati ves slovanski narod, plakati nesrečna tužna domovina naša!“; dr. Vitezić Dinko, odvetnik u Krku; dr. Poklukar Josip; dr. Pajek Jože: „... Božidar je bil poln čistega, nesamopridnega rodoljubja, odkritosrčen, jeklen značaj...“; Lavrenčič Ivan Zl. kapelan in katehet v Postojini; Gomilšak Jakob; akademik Tkalcic Ivan; Fernanda pl. Del Negro, dvornega svetovalca soproga; gimn. ravnatelj v pokoji Bradaška Fran: „... Njegova (Božidara) požrtvovalnost, njegova gorečnost za mili domači narod, uvrščujeta ga med najplemenitije in najzaslužnije njegove sinove. Zato: „Slava njegovemu spominu.“ Naj se na tisoče množe posnemalci njegovih...“; prof. Poljanec Ivan; K... Ivan: „Drhtečim srcem Vam in vsem javljamo Slovenci ob tužnej nam meji svoje najgloboke sožaljenje o groznej izgubi, katera je po smrti nepozabljivega nam Božidara le preobčutljivo zadela ves še kruto tlačeni mili nam narod slovenski...“; gimn. ravnatelj Seneković Andr., prof. Klaić Vekoslav; Podobnik Fr. v Velikovi; Bilek Ljudmila; Bilek Tilci; Rakuš Hedviga.

— (Imenovanje.) Gg. poštni asistentje: J. Hočevan, A. Vavpotič, J. Jereb, M. Bombardi brzojavnega oddelka in gg. Anderlič in Zalateo od poštnega oddelka imenovani so pošt-nimi oficijali v območji c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva v Trstu.

— (Vladnim komisarjem za Seraljevo) je imenovan vladni tajnik dr. Lothar vitez Berks.

— (Stoletnica.) V soboto 19. t. m. bode 100 let, odkar obstoji bolnišnica na Dunajski cesti v Ljubljani. Cesar Josip II. je s pismom 19. junija 1786 samostan Avgustincev prevstrojil v bolnišnico, katero so usmiljeni bratje oskrbljevali do leta 1811. V tem letu so Francozje usmiljene brate razpustili, ter proglasili bolnišnico kot civilno bolnišnico. Leta 1818 je bila imenovana lokalnim, leta 1849 deželnim zavodom, v svojo last in upravo pa jo je prevzel deželni odbor na podlagi d. želnega reda dne 31. januarja 1862. Pred 100 leti je bilo v tej bolnici komaj 400 bolnikov na leto, zdaj pa jih je blizu 5000 na leto v vseh oddelkih, katere je deželni zastop povečal, in še je premalo prostora posebno v blaznici — žalostno znamenje časa!

— (Princ Viktor Napoleon) obiskal je na svojem potovanju tudi Reko in Zagreb. Na binkoštni ponedeljek odpeljal se je na Dunaj, od koder misli čez 14 dni odpotovati v Bosno in Hercegovino.

— (V Trstu) zbolela je na binkoštno nedeljo neka ženska z imenom Jerala za kolero in je ob 2. uri po noči umrla. Hišo so zaprli, soprebivalce pa premestili za 21 dni v kontumačno bolnico. — To je dosedaj tretji slučaj kolere v Trstu.

— (V Postojini) bilo je v ponedeljek veliko tujcev, vendar manj, kakor druga leta. V nekaterih gostilnah bile so jako visoke cene. Vrčec piva veljal je 20 kr., zrezek 80 kr. itd.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi 17. t. m. redno sejo. Lokal: VIII. Strozgig „Zur Mühle“. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. junija. Naučni minister plemeniti Gautsch določil je poluletno šolnino na srednjih šolah na Dunaji s 25 gld., v mestih, ki imajo nad 25.000 prebivalcev, z 20 gld., v vseh drugih krajih s 15 gld. Za pobiranje šolnine uvele se bodo posebne marke.

Monakovo 15. junija. Trupli kralja in Guddena ležali sta na hrbtu zvunaj vode, z glavo v vodi, noge pa na kopnem. — Kraljevega trupla obdukcija pokazala je velike premembe in oslabiljenja na glavi in v možganih, — Truplo leži sedaj v stari dvorni kapeli na odru. Občinstvu bode pristop jutri dovoljen. Pogreb bode najbrže v nedeljo. — Kralj Oton ne bode dolgo imel krone na glavi. Že več tednov se brani jesti in piti in se plašno stiska v kote svojega stanovanja.

Monakovo 15. junija. Dvorno tajništvo izdalo je danes ukaz, da se imajo zapreti vsi kraljevi gradovi in da nikomur ni ugod dovoljen. Zimski vrt v kraljevem dvorcu v Monakovem z umetnim „bassin“-om se bode odstranil.

Pariz 15. junija. V senatski komisiji za zakon o iztiranju princev je 6 članov proti predlogi, 3 pa za predlogo. Vender se misli, da bode zakon prodrl, četudi z malo večino.

Migljaj uradništvu. V velikem delu sedeče životarenje je največkrat vzrok bolestim na jetrah, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (20—4)

Tuji:

15. junija.

Pri **Stenu**: Sturm z Dunaja. — Kell iz Zagreba. — Kottenbach z Dunaja. — Kratochwill iz Karlova. — Edelmann z Dunaja. — Schiowitz, Conigliaro iz Trsta. — Schulzenhauser iz Celovca.

Pri **Mastet**: Daum z Dunaja. — Bichler iz Budimpešte. — Bamberg iz Berolina. — Linhart, Richter, Paulin z Dunaja. — Dr. Vallentschagg iz Ljubljane.

Tržne cene v Ljubljani

dné 16. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 82	Špeh povenjen, kgr.	70
Rež,	5 20	Surovo maslo,	94
Ječmen,	4 88	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 25	Mleko, liter,	8
Ajda,	3 90	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 88	Telečje,	56
Koruza,	4 88	Svinjsko,	60
Krompir,	3 57	Koštrunovo,	34
Leča,	10	Pišanec,	40
Grah,	11	Golob,	17
Fižol,	10	Seno, 100 kilo,	2 94
Maslo, kgr.	1 05	Slama,	2 94
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6 20
Špeh frišen,	64	„ mehka, „	4

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. junija.	7. zjutraj	732.93 mm.	18.2° C	sl. zah.	jas.	0.03 mm.
	2. pop.	731.99 mm.	25.4° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	732.09 mm.	19.0° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 20.9°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	25 kr.
Srebrna renta	85	90
Zlata renta	116	80
5% marčna renta	102	—
Akcije narodne banke	879	—
Kreditne akcije	282	70
London	126	15
Srebro	—	—
Napol.	10	—
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	90
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	130
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168
Ogrska zlata renta 4%	106	55
Ogrska papirna renta 5%	95	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	20
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	80
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	116
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	204	25

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Prevedel

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode zategadelj hvalečen franciškemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

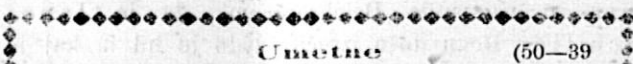

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Umetne

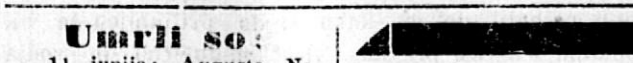
(50—39)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Umrlj so:

11. junija: Avgusta Nekrep, trgovčeva hči, 2 leti, Spitalske ulice št. 9, za davico. — Josip Jeras, hišni posestnik, 56 let, Kravja dolina št. 17, za jetiko. — Fran Anžič, tesarjev sin, 4 mes., Hradskega vas št. 25. — Marija Rihteršič, pekarskega pomočnika hči, 8 mes., Stari trg št. 12, za drisko. — Marija Bogataj, rudarjeva žena, 38 let, Kravja dolina št. 11, za vnetico rubeberne kože.

12. junija: Valentin Macoratti, zidarjev sin, 5 mes., Poljanski trg št. 5, za drisko.

13. junija: Josip Bokalič, cestni oglednik, 66 let, Gledališka stolba št. 3, za jetiko. — Josip Svetlin, delavec, 50 let, Poljanska cesta št. 58, za jetiko. — Jakob Lovše, posestnik, 44 let, Ulice na grad št. 12, za tuberkulozo v možganih. — Fran Marenko, delavec, 9 mes., Opekarska cesta št. 29, za božjastjo. — Anton Tremulj, delavec, 29 let, Poljanski nasip št. 50, za vnetjem obistij. — Anton Wolf, krojač, 71 let, Kravja dolina št. 11, za srčno napako.

14. junija: Terezija grofinja Auersperg, zasebnica, 74 let, Vegove ulice št. 2, za otrpnenje srea. — Josip Cvar, delavec, 7 mes., Trubarjeve ulice št. 1, za božjastjo.

15. junija: Fran Dolenc, jurist, 26 let, Streliške ulice št. 2, za jetiko.

V deželnej bolnici:

10. junija: Marija Fajgelj, delavka, 19 let, za jetiko.

11. junija: Anton Morela, krtačar, 21 let, za jetiko.

12. junija: Mihajl Rode, gostač, 75 let, za plevritičnim eksudatom.

13. junija: Matija Skalar, gostač, 75 let, za oslabiljenjem.

14. junija: Janez Erzar, delavec, 21 let, za jetiko. — Ana Bauman, zasebnica, 56 let, za telesnim poškovodanjem.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Služba stalnega uradnika

pri delavskem podpornem društvu v Trstu odda se s 1. oktobrom t. l.

Ra ven navadnega splošnega naobraženja terja se za to službo popolno znanje slovensčine, praktična zmožnost v računsu pa knjigovodstvu in 250 gld. kavelje.

Oženjeni prosilec sploh, posebe pa uradniki v pokoji, ki so še pri moči, imajo prednost.

Društvo plačuje uradniku 480 gld. na leto ter mu daje primerno lepo stanovanje v društvenih prostorih. Več se izve lahko ustmeno ali pismeno pri

(430—2)

V. Dolencu v tiskarni.

Velika partija 1 (788—149)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštnem povzetju, ostanek po gld. 3.75

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Med v satovji

à Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škatljah po 5 Ko., Ko po 60 kr., škatlja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju.

V škatli na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar,

(84—19)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Original-Extractum Malti Joh. Hoffm.

z nad 1 milijon sijajnih zdravilnih uspehov, že nad 40 let preskušeno*) in sledni dan nove zahvale za ozdravljenje v vseh časopisih.

Previdnost pri kupovanju.

Zahtevaj v vseh lekarnah ORIGINAL-EXTRACTUM MALTI JOHANN HOFFM z originalno varstveno znamko (podoba in podpis izumitelja Ivana Hoffa).

*) V obliki sladnega zdravilnega piva, slastna, prijetna pijača, najboljša olajševalno in življenje ohranjajoče sredstvo za bolehalce na sušici, prsih, že odeli in plućih, prebolele po hudih boleznih, pri zastarelih boleznih, zlatej žili, ženskih boleznih in škrofelinih. — *) **sladno zdravilno čokolado** pri bledici, hujšanji, slabosti, nervoznosti, pomanjkanji slasti do jedij in nespanji; **konzervirani sladni izvleček**, pravi unicum pri prsih, plućih, vratnih in katarisnih boleznih, krči in kašljanji, škrofelinih pri otrocih. — **Bonboni iz sladnega izvlečka** (v modrem papirju), vlaževaljoči, slez raztapljajoči pri kašljanji, hripavosti in bolezni respiracijskih organov.

Zahvala za ozdravljenje z Dunaja.

Izumitelju zdravilnih in redilnih izdelkov iz sladnega izvlečka

I V A N U H O F F - U,

na Dunaji in v Berlinu, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

DUNAJ, II, Taborstrasse 79, dné 9. aprila 1886.

Že 10 let boleham za nadohu, združeno semtertja z boleznim kašljem. Več let sem vse zastoj poskušala. Cele dni, da, cele tedne morala sem onemogla ostajati v postelji; nadlegoval me je kašelj, bolečine v prsih, pomanjkanje sape, nesem mogla spati niti jesti. Kupila sem si 12 steklenic Vašega originalnega Ivana Hoffa sladnega zdravilnega piva in Vaše Ivana Hoffa sladne zdravilne čokolade, in ko sem je porabila, čutim se boljše, nadoha pojenjuje, zopet lahko spim in jem in vidi se, da sem krepkejša. Oh, kako veselje, da imam sredstvo, s katerim si lahko pomanjšam muke. Dolžna sem Vam iskreno hvaležnost za Vašo blagodejno izumitev.

Josipina Brauner, lastnica kavarne na Dunaji, II, Taborstrasse 79.

Nj. Veličastvo kralj saksonski: Vaše Ivana Hoffa sladno zdravilno pivo dobro dene kraljici-materi. (388—4)

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranji: Fran Dolenc. V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna. V Kočevju: Ed. Hoffmann. V Krškem: R. Engelsperger. V Idriji: Jos. Wartor, lekar. V Loži: M. Prezelj. V Rudolfovem: Dominik Rizzolli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofjska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celji: J. Kupferschmidt, A. Marek, lekarja, J. Matič. V Karlovc: Fr. pl. Šest, lekar. V Mariboru: F. P. Holasek. V Ptuj: Jos. Kasimir. V Pulji: G. A. Wassermann, lekar. V Trstu: Fr. S. Prinz, via Aquedotto, Foraboschi, Serravallo, Zanetti, lekarji, G. Cillia, droguerist. V Zadru: Cristoforo Maz-zocco. V Celovci: W. Thurmwald, lekar.

Razširjeno po vsej zemlji. 27.000 mest, kjer se prodaja. — 400 bolnic in 10.000 zdravnikov ga zapisuje. Več sto tisoč ljudi je zopet pridobilo zdravje. Prva, pristna, ozdravljajoča, okrepčujoča Ivana Hoffa sladna čokolada (za malokrvne, bledične, pri jetiki, pomanjkanji slasti do jedij in spanja) je 64 krat v 40 letih, odkar se prodaja, odlikovana. Francoske, angleške in druge čokolade neso tako dobre za ohranjenje in zopetno pridobitev zdravja, kakor Ivana Hoffa sladna zdravilna čokolada. Ne smela bi manjkati pri nobeni hiši.

64 visokih odlikovanj v 40 letih, od kar se prodaja. Priporočajo in rabijo je skoro vsi cesarski, kraljevi, kneževski in princovski zdravniki.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.